



Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Výchovné komponenty trestu odnětí svobody

Autor práce: Michaela Mertlová

Obor studia: SCHP

Posudek vypracoval: dr. Ján Mišovič, CSc.

Datum: 18. 4. 2015

Autorka předložila práci převážně teoretického charakteru, jejímž cílem bylo charakterizovat jednotlivé oblasti resocializace, s důrazem na výchovné funkce programu zacházení, v rámci každodenní činnosti vězeňské služby. Téma je rozpracované prostřednictvím pěti kapitol.

První kapitola má bilanční, historický obsah a přibližuje významné kroky v oblasti vězeňství od poloviny 19. století do začátku 90. let minulého století. Sleduje praktickou i legislativní činnost, která vedla k humanizaci jak vězeňství, tak postavení samotných vězňů. Věnuje zvláštní pozornost době mezi lety 1948-1953, kdy se u nás evidoval nejvyšší počet politických vězňů. Kapitulu uzavírá rokem 1992, vydáním zákona o Vězeňské službě a justiční strážní v ČR.

V druhé kapitole se zabývá současným stavem českého vězeňství a zmiňuje roli našeho vstupu do EU a jeho dopadu i na tuto oblast. Výsledkem byla koncepce českého vězeňství do roku 2015. I na pozadí realizace této koncepce se odehrával názorový dialog mezi stoupenci „zacházení a odplaty“. Do této části textu spadá i podrobný popis struktury Vězeňské služby ČR, jejich cílů a jednotlivých odborností, které zde působí nad rámec základní struktury vězeňského personálu.

Třetí kapitola má název Výchovná funkce trestu odnětí svobody. Autorka uvádí řadu zvláštností a specifik, jimiž se tato funkce liší od běžného výchovného působení a vysvětluje podstatu takových realizačních komponent, jakými jsou resocializace, rehabilitace, reedukace, readaptace a reintegrace.

Čtvrtá kapitola přibližuje čtenáři principy a přístupy, na nichž jsou postaveny programy zacházení. Jejich cílem je podporovat takové kroky v životě vězňů, které jim mohou pomoci k návratu do společnosti. K tomu slouží celá řada programů, týkajících se všech oblastí života vězňů, pracovních, vzdělávacích, volnočasových a dalších.

V poslední kapitole se autorka soustřeďuje na standardizované programy zacházení se specifickými skupinami vězňů. K takovým patří např. mladiství odsouzení, odsouzené ženy, odsouzení trpící psychickými, duševními poruchami, se závažnými poruchami chování, doživotně odsouzení, či cizinci.

Autorka prostřednictvím jednotlivých kapitol naplnila cíl práce a přiblížila vývoj, kterým prošlo vězeňství za více než 150 let. Zdůraznila zejména změny ve výchovném působení od roku 1990, resp. 2005 a jejich orientaci na resocializaci a vzdělávání vězňů. Na některých místech se však dopustila formulačních neobratností, např. s. 6 „V dnešní době jsme obklopeni na stále se zrychlujícím vývojem.“ Práce splňuje požadavky na tento typ textu, proto ji doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích

Ján Mišovič